

Høringsnotat fra Kristen Koalisjon Norge (KKN)

Oslo, 22. april 2021 Jan-Aage Torp, styreformann

Kristen Koalisjon Norge (KKN) er et nettverk av ledere, aktivister og eksperter i inn- og utland. Dette høringsinnspillet er skrevet i Norge, i samråd med vårt europeiske nettverk, representert denne gangen ved Ordo Iuris¹. Vi takker for anledningen til å komme med dette høringsinnspill til Familie- og kulturkomiteen.

Innledning

KKN viser til merknaden da vi søkte om deltagelse i denne videohøringen. Dette notatet kompletterer merknaden.

Nødvendig

Først bør det understrekes at lovendringer angående barnevernloven er nødvendige. Barnevernet er utsatt for berettiget kritikk, både av nordmenn selv og av internasjonale organisasjoner. I 2015 ble den nåværende loven kritisert i et åpent brev («Bekymringsmeldingen til barneminister Solveig Horne»), signert av over 250 norske fagfolk - advokater, psykologer, sosionomer og akademikere. Visepresidenten i Moldovas parlament, Valeriu Ghilețchi, presenterte i april 2018 til Europarådets parlamentarikerforsamling (PACE) en rapport med tittelen «Å finne balansen mellom barnets beste og behovet for å holde familier sammen», basert på saken om familien Bodnariu. Denne rapporten danner basis for vedtak av resolusjon 2232 (2018) av 28. juni 2018 under samme tittel. Rapporten bekrefter at Norge krenker barns rettigheter ved uberettiget tilsidesettelse av foreldre retten, samt uberettigede omsorgsovertagelser til fosterhjem og institusjoner.

Den 6. juni 2018 avsa Den europeiske menneskerettsdomstol (EMD) en kjennelse i saken om Blondina Jansen, en norsk statsborger av Roma-opprinnelse, som tydelig bekrefter at å forby kontakt av biologiske foreldre med et barn plassert i en fosterfamilie er i strid med målet med fosterhjem, som er gradvis retur av barnet til dets biologiske foreldre. Derfor utgjør slik praksis et brudd på retten til respekt for familielivet beskyttet i henhold til artikkel 8 i EMK. Storkammeret i EMD fant Norge i strid med artikkel 8 i konvensjonen i dommen av 10. september 2019 i saken om Strand Lobben og andre mot Norge, og understreket samtidig at norske myndigheter ikke tilstrekkelig tar hensyn til barnets biologiske familie når de foretok et inngrep i familielivet til Trude Strand Lobben og hennes sønn. Flere dommer er blitt avsagt siden den gang, og andre saker pågår.

Honnør

Prop. 133 L fortjener honnør til en viss grad da den går i riktig retning. La dette være fastslått fra KKNs side uten at vi utbroderer på disse to sidene.

Mangler

Selv om Prop. 133 L går i riktig retning, må det påpekes noen viktige mangler ved departementets forslag:

- a) Departementet fastholder bruk av private aktører med betydelige økonomisk interesser;
- b) Departementet setter fortsatt som et bredt vilkår for nødbeslutning om omsorgsovertakelse at det er en «fare for at barnet vil lide betydelig skade». KKN mener at reell fare for fysisk skade bør være det eneste vilkåret;
- c) Departementet foreslår å utvide den nåværende sperrefristen for besøkssaker fra 12 til 18 måneder - dette strider mot det primære målet for fosterhjem, som - ifølge EMD - er familiegjening;
- d) Departementet ser bort fra problemet med vilkårlig tolkning av § 4-6 og 4-12 BVL, som gir grunnlag for en direkte inngripen i familielivet;
- e) Departementet foreslår ikke et klart forbud mot å skille søsken;
- f) Departementet vil opprettholde gjeldende regelverk om adopsjon uten samtykke fra biologiske foreldre;
- g) Departementet er svak i sin holdning til den positive virkningen for barnets beste av å oppdra et barn i sin biologiske familie - her tar departementet ikke foreldrenes perspektiv på alvor, noe som kan ugyldiggjøre proposisjonen når den måles opp mot EMK og EMDs rettspraksis;
- h) Departementet tar ikke tydelig opp det juridiske ansvaret som barnevernarbeidere har for sine beslutninger og handlinger;
- i) Departementet tar ikke opp den realitet at barnevernets manglende kompetanse ikke løses ved et mastergradstudium under det samme lærerpersonalet som har formet det norske barnevernet de siste 30+ årene. Det betyr bare mer av samme inkompetanse. Det kreves en grunnleggende endring der flere kompetente fagmiljøer og nye retningslinjer faktisk trener beslutningstakere for barnevernet, det vil si betinget av aksiologisk endring av hele systemet.

Konklusjon

KKN verdsetter at Prop. 133 L går i riktig retning.

KKN mener at Prop. 133 L må endres fundamentalt så den ikke bryter med overordnet internasjonal og europeisk lovgivning.

KKN anmoder Stortinget om å sende Prop. 133 L ut på en ny høring der flere instanser blir hørt enn de som er finansiert av den norske stat.

*Note 1: Ordo Iuris i Warszawa: Bartosz Zalewski, Tymoteusz Zych, Jerzy Kwaśniewski